

კვლევა

მოღონის (აბას-აბატის) მადანზე, შორანოვის სახლებში.

ხელის-მოწერა

რედაქციაში და სტ. მელიქიშვილის სტამბაში. შალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисѣ. Въ редакцію газеты „Дროება“.

გაზეთის ფასი

წელიწადში — 8 მან., ნახევარ წელიწადში — 4 მან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან. ცალკე ნომერი — ერთი შაური.

დროება

გამოდის კვირაობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

განცხადება

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებზე.

განცხადების ფასი

ღიდი ასობით, ასობე — 1 კაპ., ასო-მთავრულით, სტრიქონზე — 8 კაპ., ციკროთი, სტრიქ. — 5 კაპ., პეტიტი — 4 კაპ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს გამოცხადებულ სტატიებსა და ლუბეკდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება

ამ 1875 წელს გაზეთი

„დროება“

კვირაში სამჯერ გამოდის

ქვირაობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით გაზეთის ფასი

წითის წლისა — 8 მან., ნახევარის წლისა — 4 მან. და 50 კაპ.

ხელის მოწერა

მიიღება რედაქციაში: მოღონის (აბას-აბატის) მადანზე, შორანოვის სახლებში და აგრეთვე მელიქიშვილის სტამბაში. გარეშე მცხოვრებთათვის ადრესი: Въ Тифлисѣ. Въ редакцію газеты „Дროება“

„დროების კალენდარი“

ქართველებისა, სომხებისა და თრანგებისათვის შედგენილი და გამოცემული „დროების“ რედაქცია ისაგან.

ის ყიდება: თულისში — შორანოვის წიგნის მაღაზიაში და აგრეთვე სხვა ჩვენ ქალაქებში და უეზდებში.

ფასი ექვსი შაური.

კვლევის საზღვარი

სამზღვარ გარეთის ხელი-მომწერლებისათვის ვაცხადებთ, რომ გაზეთი „დროება“ გაზეთით ღირს, წელიწადში:

საფრანგეთში და ოსმალეთში — 13 მან.

შვეიცარიაში და ბერმანიაში — 12 მან.

ვაცხადებთ ამას იმიტომ, რომ ზოგნი ფოჩტის ფულს არ ანგარიშობენ და ჰგონიან, რომ გაზეთი სამზღვარ გარეთაც 8 მანეთად ღირს.

უპოვრჩილესად ვთხოვთ იმ ჩვენს ხელის-მოწერლებს, რომელთაც ვარზანდელი ანუ ვლავანდელი გაზეთის ფული ჯერ არ შემოსუბანიან, რაც შემოსება გააღწევენ.

საქართველო

ღიდი კაცები

„დროების“ რედაქციამ განიხილა წარუდგინოს თავის მკითხველებს შემოკლებული ბიოგრაფია, ანუ ცხოვრების აღწერა რამდენიმე მკითხველისათვის, რომელთაც ან თავის საზოგადო მოქმედებით, ან მეცნიერებით და ლიტერატურული შრომით წინააღმდეგობით როგორც თავის სამშობლო ქვეყნისა, აგრეთვე მთელი კაცობრიობის ცხოვრება.

შოველი კერძო კაცისა და განსაკუთრებით გამოჩენილი კაცის ცხოვრება მჭიდროდ დაკავშირებულია იმ დროისა და საზოგადოების ცხოვრებასთან, აზრებთან, ჩვეულებებთან და სხვა, რომელშიც ეს კაცი ცხოვრებდა; და მაშასადამე რომლისაზემ დროისა და საზოგადოების ერთი პი-

როვნების ცხოვრების აღწერა მთელ ამ დროისა და საზოგადოების აღწერას უნდა შეადგინდეს.

რასაკვირველია, ჩვენ ამისთანა შრომას ვერ ვიკისრებთ გაზეთში.

როგორც ზევით ვთქვით, შემოკლებით აწერთ გამოჩენილი კაცების ცხოვრებას და რამდენათაც გარემოება ნებას მოგვცემს, ვეცდებით, რომ ეს აღწერა სასარგებლო და აღვილათ გააგებინოთ და ჩვენს მკითხველი საზოგადოებისთვის.

ძალიან გულთ გვიანდა, რომ მოვახერხებდეთ, რომ ჩვენი სამშობლოს გამოჩენილი კაცების ცხოვრებაც ჩაურთოთ ამ ჩვენს სერიაში; მაგრამ, საუბედუროდ, ვერ ამისთვის არც სანდო თანამშრომელი გვეგულება და არც ჯეროვანი მასალები მოიპოვება ჩვენი წასულ ცხოვრების ისტორიაში. მეცდებით კი, რომ, თუ შესაძლებელი იქნება, ესეც შევასრულოთ...

ღიდი კაცები გზის გამნათებელნი არიან კაცობრიობისათვის! იმათი ცხოვრება ყველასთვის სამაგალითია. ისეთი კაცების ცხოვრების გაცნობა, როგორც მაგალითად შაშინგორნი, ბარიბალო, იოანე ბუსნი, ჯორჯანო ბრუნი, ბალილევი, მოლტერი, რუსსო, რებერტ მუნეი და სხვანი, ამისთანა კაცების ცხოვრების გაცნობა, ვამბობთ, ამაღლებენ, აკეთილშობილებენ, ქუთუ-გონებას უხსნიან, თვალს უხელენ კაცსა.

მსენი მთელი კაცობრიობის ოსტატები, მასწავლებელნი არიან.

მსენი გვასწავლიან და თავის ცხოვრებით გეჩვენებენ, თუ როგორ უნდა ებრძოდეს ყოველი კაცი სხვა და

სხვა დამჩაგრეულ ძალებსა, როგორ უნდა სცილობდეს ადამიანი საუკეთესო ცხოვრების მიღწევას.

მსენი გვასწავლიან საზოგადო კეთილდღეობისათვის თავის კერძო კეთილდღეობისა და ხან-და-ხან ცხოვრების შეწირვასაც!

ღიან, ამისთანა კაცების ცხოვრების გაცნობა ყოველთვის და ყველასთვის სასარგებლო და აუცილებლად საჭიროა და განსაკუთრებით ეს ღიან ჩვენთვის *).

ს. მესხი

ღიღუბი

წარსულ „დროების“ ნომერში ჩვენ დაგვავიწყდა მოხსენება, რომ თავად - აზნაურობის უკანასკნელმა სხდომამ, სხვათა შორის, ერთ-ერთად გადაწყვიტა საზოგადო მადლობის თქმა აქაური თავად-აზნაურობის წინამძღოლის თ. რევაზ ანდრონიკაშვილისათვის, რომელმაც როგორც ბანკის საქმეში, აგრეთვე კრებების თადარიგისათვის ამდენი შრომა მიიღო.

სხირად მოგვდის ამბავი, რომ ჩვენი რედაქციის გზის ზოგიერთს სტანციებზე ღიღუბი უწყობდა არისო; რამდენიმე ღიღის განმეალოებაში უპატრონოთ ჰყრიან საქონელს და დანიშნულ ალაგზე არ ჰგზავნიანო. სხვათა შორის სამტრედიის სტანცი-

*) მიწყებთ შარიბალოდის ბიოგრაფიით ერთი იმიტომ, რომ ამ ჟამად ეს ყველაზე უდიდესი კაცია და მეორეს მხრით იმიტომ, რომ ახლად პოლიტიკურ ასპარეზზე გამოსვლით შარიბალოდის კიდევ ალაპარაკა ქვეყანა.

ფელტონი

იოსებ ბარიბალო

მის არ გაუგონია შარიბალოდის სახელი! მხლანდელს დროში მეორეს ისეთი კაცი არ მოიძებნება, რომელსაც იმდენს პატრეს სცემდნენ, რამდენსაც შარიბალოდის და რომელიც ყველას ისე უყვარდეს, როგორც უყვართ შარიბალოდი. მეორობა გაცივრებულია იმის საქმეებით, სამშობლო იტალიას ზეცილამ გადმოვლენილ არსებად მიჩნია და ისე უყურებს, როგორც ნახევარ ღმერთსა! მაშინ თლა რომ გასაკვირველია, საარაკო და ძნელად დასაჯერებელია ამ კაცის ცხოვრება და საქმეები.

შარიბალოდის ცხოვრება ისეთ ნაივად გადაბმულია ამ საუკუნის იტა-

ლიის ცხოვრებასთან, რომ იმის გაგება შეუძლებელია, თუ ერთი თვალის მიხედვით არ გადავადვალთ იტალიის უკანასკნელ ისტორიას.

შედარებით რომ ესთქვათ, იტალიის ნახევარი კუნძული, ამ ოცი ოც და ათი წლის წინათ, თითქმის ისეთს სურათს წარმოადგენდა, როგორც ძველად ჩვენი საქართველო: ერთ დროს ძრიელი, აწყვეებული, თითქმის, მთელი ქვეყნის მბრძანებელი — რომის იმპერია, ესლა გადაქცეული იყო პატარა იტალიად და ეს პატარა ქვეყანაც რამდენსავე კიდევ უფრო პატარა სამეფოებად, სათავადოებად, რესპუბლიკებად და საგერცოგოებად იყო დაყოფილი. ამ პატარა სახელმწიფოებში განუყოფად და დესპოტურად მეფობდნენ სხვა და სხვა ბატონები — მეფეები.

ზოგიერთს სახელმწიფოებს მარჯვე კაცები ერთი საათის განმეალოებაში ერთი სამზღვრიდამ მეორემდინ გაივლიდა! სამ ნახევარი კაცი ქვეშევრდომი ჰყავდათ და შეიდი მცარცველი — ბატონი! რაღა ლაპარაკი უნდა, რომ ამისთანა პოლიტიკურ მდგომარეობაში ჩვენარდნილი იტალიის სახელმწიფოები სანატრელ ცხოვრებას და კეთილ-დღეობას არ გრძობდნენ. როგორც ჩვენში, იტალიაშიაც რაც უფრო პატარა სახელმწიფო იყო, ისე უფრო სცარცვედა ხელმწიფე და ხალხიც ისე უფრო შევიწროებულ და ღარიბ მდგომარეობაში იყო. როგორც ძველად ჩვენში, იტალიასაც ზოგან შინაური ბატონები ჰყავდა, ზოგან გარეგანი (პესტრიის) უღელი ადგა კისერზე (ლიმბარდიას და მენეციას, ჩრდილოეთ იტალიას). საერო და სასუ-

ლიერო უფლება — სახელმწიფო მოხელეები და პატრები — ორივე ერთნაირად აწუხებდა მდბადალ, მშრომელ ხალხს და ორივეს ერთნაირად მიჰქონდათ, რაც კი ხალხს თავის შრომითა და ოფლით შეეძინა. მს ხალხი, ერთს დროს ასე ამაყი, ასე განათლებული, ესლა უმეცრებაში და სიღარიბეში იყო ჩვენარდნილი ამ სულისა და ხორცის ბატონების წყალობით.

ბოლოს ხალხმა გაიფო თავის დამცირების მიზეზი.

ამ საუკუნის დასაწყისიდან თითქმის იტალიის ყველა სახელმწიფოებში იწყება ხალხის მოძრაობა და ღრტინვა. სდგება სხვა და სხვა სიღუმლო საზოგადოებანი, რომელთა განზრახვა ის არის, რომ ხალხი დახსნას ამ მდგომარეობიდან. ამ სიღუმ-

იღამ ერთი ვაჭარი გვეწერს, რომ ჩემი საქონელი სამი დღე ეყარა სტანციასზე გარეთ და წვიმა-სრულე-ბით გააფუჭდა.

ამას გარდა ზოგიერთ სხვა უწესობებზედაც გვეწერენ, მაგრამ ყველას ჩამოთვლა ძნელია. იმედი გვაქვს, რომ როდესაც ახალი გამგებელი ჩამოვა შოთი-თფლისის რეინის გზისა, ყველა ამ უწესობას ჯეროვან ყურადღებას მიაქცევს...

□ შევიტყუეთ, რომ წელს ზამთარში ქანეთიდან რამდენიმე ათი გლეხი ჩამოსულა სამუშაოთ. ადრე, როცა კახელებს საქმათ ჰქონდათ საზრდო და სხვა და სხვა ხარჯის გადახდის ღონის-ძიება, ისინი თავიანთ სოფლებს არ შორდებოდნენ. პირველად სამუშაოთ ქალაქში ჩამოსვლა, განსაკუთრებით ქიზიყელებმა. 1872 წელს დაიწყეს, როდესაც იქ დიდი შიმშილობა იყო.

□ ამ უკანასკნელ დროს ქალაქში ბევრს ლაპარაკობენ თ. ნ. ამატუნის ინგლისის კლუბიდან და პრუჟიკიდან გამორიცხვებზე. ამას გარდა, როგორც ისმის, უფ. მებურუნუთისთვის უარი უთქვამთ თფლისის ძარბის წევრად მიღებაზე.

პირველმა გარემოებამ ჩვენი არისტოკრატები ალაპარაკა და მეორემ ჩვენი ვაჭრობა. ამბობენ: თუ ასე სასტიკად იქნა პიროვნების გარჩევა, არ გვგონია, რომ ბევრნი შეიქნენ რომლისმამე საზოგადოების წევრობის ღირსნი.

□ თებერვლის ორს მუთისის სააზნაურო სახლში ქართულის სცენის მოყვარეთა „ძალათ შიში“, ერთი რუსულიდან ნათარგმნი ვოდეილი — „მდგმური ტრომბონით“ და ერთი რუსული ვოდეილი — „Петербургское модное лечение“ წარმოუდგენიათ. მოთავედ უფ. ტერსტეფანოვი ყოფილა, საზოგადოება ბლომით დასწრებია და, როგორც გვეწერენ, ძლიერ კმაყოფილი დარჩენილა როგორც ქართულის, აგრეთვე რუსულის წარმოდგენით.

ლო საზოგადოებაში პირველი ადგილი კარბონარებისა (მენახშირების) და „ახალგაზდა იტალიის“ საზოგადოებას უჭირავს, რომლის დამაარსებელი გამოჩენილი იტალიის პატრიოტი მამინია. შაველთვის, როდესაც მეროპაში, და განსაკუთრებით საფრანგეთში, რაიმე ჩიხინი, ცოტადენი მოძრაობა ატყდება, იტალიის ხალხი ბანს აძლევს, სდგება და რევოლიუციით სცდილობს მოიშოროს თავიდან უანგარიშო ბატონები. შევლას გულში უღვივის განთავისუფლებისა და საერთო მამულის, საერთო იტალიის დაფუძნების სურვილი. იტალიის პატრიოტები და საიდუმლო საზოგადოებანი აგრცვლებენ ხალხში თავისუფლების აზრებსა და მშობლობათა სიძულვილსა. 1830 წელს საფრანგეთში იელი-

წარმოდგენა ორი ახლად კურს-შესრულებული გიმნაზიელის სასარგებლოთ ყოფილა, რომელთათვისაც ასი მანეთი დარჩენილა.

მარხვის დაწყებამდინ კიდევ ორისამი ქართული წარმოდგენის გამართვას აპირებდნენო, გვეწერს კორრესპონდენტი, მაგრამ პოლიციამ გამოგვიცხადაო, რომ ზალას გადაკეთება უნდაო, ახალმა პოლიცმა ბალი უნდა გამართოსო...

□ წარსულ 24 იანვარს სომხის სცენის მოყვარეთა ნემცების კლუბში ერთი აქაური სომხური საქალებო უკოლის სასარგებლოთ წარმოდგინეს სომხური კომედია და, როგორც გ.ზ. „მშაქში“ სწერენ, კარგი შემოსავალი ყოფილა.

□ სომხურს გაზეთს „მელუში“ იწერებიათ აღექსანდროპოლიდამ, რომ ამ ქალაქს 13,000 მანეთი ჰქონია 1874 წლიდან გამოუყენებელი და ეხლა განუზრახავთ ამ ფულებით ქალაქის ბანკის გამართვაო.

„დროების“ კორრესპონდენცია
თფლი, 29 იანვარს.

როდესაც ფოჩის დღე გათენდება ხოლმე, გული დამიწყებს ძგერას და ჩემი ფიქრები „დროების“ №1-საკენ გაექანებიან—აბა ვინ რას ამბობს ჩვენს თფლავზე, მის საზოგადოებაზე და სხვა-და-სხვა მის წინადაგანსაზღვრებებზე, — მაგრამ შემდეგ ნამდვილის „დროების“ ფურცლების გადათვარიელებისა ვხედავ, რომ ყველა პიროვნეტიებიდან არის ცოტა ცოტა აზრები, ხოლო თფლავიდან არაფერი.

რითი უნდა ავხსნათ ეს მოვლინება? მე ვფიქრობ: ან არაფერ კარგულს კორრესპონდენტობის როლს და ან ამ როლის ნამდვილად აღსრულებისა ეშინიანთ. უფრო უკანასკნელი უნდა იყოს მართალი და მერე ჩვენ საქართველოში ან რა გასაკვირველია ამის მართლიანობა! მე ვხედავ უნდა მახის ის ბეჭედი, რომელიც დამახვია ერთმა ჩემ მიერ „დროებაში“

სის რევოლიუციას; იტალიაშიაც ამ დროს არეულობა ჩადება. 1848 წელს საფრანგეთიდან დაწყებულმა რევოლიუციამ თითქმის მთელი მეროპა (რუსეთს და მსამალოს გარდა) მოიარა და ყველგან ხალხმა თავიანთ მშობრებლობისაგან განთავისუფლება მოინდომა; იტალიაშიც ბუკი დაჰკრა: თითქმის ყველა პატარა ხელმწიფეები გაჰყარეს და ბევრგან რესპუბლიკა დააფუძნეს; მაგრამ, როგორც დანარჩენ მეროპის ქვეყნებში, ისე იტალიაშიაც, რევოლიუცია მალე დამარცხებული შეიქნა და ძველმა მართებლობებმა, ძველმა წესებმა ისევ წაჰკოყრა თავი. 1859 არეულობა და ომი: 1860-61 წელში კიდევ არეულობა და კიდევ ომი... მაგრამ შემდეგ რაც მოხდა იტა-

დაბეჭდილმა კორრესპონდენტმა — დაკაცი არ გამოჩნდა, რომელსაც ან ვენუგეშებიანე და ან ეთქვა რამე ამ საგანზე. ასეთია ჩვენი ქართველობა! მაგრამ, რადგანაც მე ჰქმნარიტებისა არ მეშინიან, ვკისრულობ კიდევაც ვაცნობო ხოლმე „დროების“ რედაქციას სხვა-და-სხვა ამბები პიროვნეტიული ცხოვრებიდან.

14-ს იანვარს თფლავის წმინდანინოს ქალების ზავედენიამ წარჩინებულად გარდაინადა თავის „პატრონის“ სახელის დღესასწაული. ამ დღესასწაულზე იყენენ მოწვეულნი გაღმა და გამოღმა ალაზნის მხრის წარჩინებულნი პირნი, რომელთაც მიუღიათ და ანუ აწცა მიიღებენ მხურვალე მონაწილეობას ზემოხსენებულის ზავედენის ცხოვრებაში და კეთილდღეობაში.

ღვთისაწაული დაწყდა პარაკლისითა, რომლის გათაების შემდეგ ზავედენის ერთმა მასწავლებელთაგანმა უფ. მ. წაიკითხა რუსულ ენაზედ მოკლე ისტორია ამ ზავედენის დაარსებისა და ჩამოთვალა ის პირები, რომელთაც მიუღიათ მონაწილეობა მის დაარსებაში. ხოლო რაც შეეხება მას — თუ რა სარგებლობა მოუტანა საზოგადოებას ამ ზავედენიამ და რა ნაყოფი უნდა მოელოდეს იგი მომავალში, და — მას თუ რა ნაირად იხარჯება ფული საზოგადოებისგან შეწირული ამ ზავედენიაზედ, — უთქველია, ყოველ ამაზედ იტყვიან მომავალ წელში.

20-ს იანვარს ჩვენი ქართული სცენის მოყვარე საზოგადოება დასტკბა ერთს ქართულ ენაზედ წარმოდგენით, რომელიც იყო სასარგებლოდ წა. ნინოს ქალების სასწავლებლისა და სომხის ქალების უკოლისა; ამ წარმოდგენისათვის მადლობა უნდა უძღვნათ უფ. ტ. — ას, რომელმაც იკისრა დროებითი მოთაობა (ანტრეპრენიორობა). წარმოდგინეს კომედია რაფ. მრისთვისა „ღედა-კაცმა თუ გაიწია, ცხრა უღელ ხარზედ უძღლა-ერესია“ და ხელთნაწერი ვოდეილი მოთავისა, სათაურით: „პირზედ შეჯდომა ერთი სირცხელია და ჩამოს-

ლიაში, ამას თვითონ ბარიბაღლის ცხოვრების აწერის დროს გაიგებთ.
✕
 იო'ებ ბარიბაღლი დაიბადა ნიკაში, 1807 წელს. როგორც იმის შემდეგი ცხოვრება, ისე იმის დაბადებაც საარაკოა: ერთხელ დედა მისი ჩაჯდა პატარა ნაეში და ღედაიწის შუა ზღვის ნაპირებთან დასეირნობდა. უცრათ ატყდა ქარი, ზღვა აღელდა და პატარა ნაეს რამდენსამე საათს ათამაშებდა. ამდროს ზღვის ღელვისაგან შეშინებულმა ქალმა, მუცლის ტკივილი იგრძნო და ცოტა ხანს შემდეგ კადეც განთავისუფლდა ორსულობისაგან: იმას დაებადა ნაეში ვაჟი, რომელსაც დაარქვეს სახელად ჯუზეპე (იოსებ).
 ზღვის აფიცრის შეიღს, ზღვაში დაბადებულს ბარიბაღლის საშინლად უყვარდა პატარაობიდანვე ზღვაში

ელა მეორე“. ჩვენ პიროვნეტილებს ხომ ხმა არ ამოგვეცლება კონტრუქული მსჯელობის მხრით არც. დღესასწაულზედ და არც აქტიორებზედ — მით უფრო უმეტესად, რომ კიდევ მოვევლით წარმოდგენებს რუსულ-ქართულ ენაზედ ამ მოკლე ხანში; მაგრამ ამას კი ვიტყვი, რომ ურიგო არ იქნება მიიქციონ ყურადღება საზოგადოებისა მამაკაცებმა-აქტიორებმა თავიანთ როლების მარჯვე შესრულებითა, იმდენად, რამდენათაც მიიქციეს აქტიორებმა — ქალებმა.

მინდა ვახარო „დროების“ მკითხველებს ისა, რომ ჩვენ თფლავშიც მალე გაიხსნება ტელეგრაფის სტანცია და ფოჩის გზა ბომბორზედ, ისე მალე, რომ მოგახსენებენ, ჩვენი შეილი-შეილები უთქველიად მოესწრობიანო...

მ. ზარაფოვი.
სამეგრელო, იანვრის 25-30

სამეგრელო დიდი ხანია, რაც ქურდობაში განთქმულია. და მართლაც ძველი მეგრელები ისეთ ნაირათ იყვნენ გაწვრთნილნი ამ ხელობაში, რომ ძნელათ მოხდებოდა მათი მოპარული საგანი ვისმეს აღმოეჩინა. ღღევანდელი მეგრელი, თუმცა ქურდობს ძველებზედ უფრო ბევრს, მაგრამ ისე ნაირი მოხერხებით კი ვეღარ.

ნოემბერმა და დეკემბერმა გვარიანათ მშვიდობიანათ ჩაიარა ჩვენი მეგრელების ცხოვრებაში, მაგრამ 25 იანვრიდან შეიქნა არეულ-დარეულიობა: ქურდობა და ტაცობა თან და თან მატულობს. აე გასინჯეთ, რომ ხუთი დღის განმავლობაში ზედიზედ მოხდა ოთხგვარი ქურდობა.

პირველი ქურდობა მოხდა 25 იანვარს ლამით სოფ. შალადის. ამ სოფელში შესულიყო ორი მეგრელი კაცი, დაეჭრათ ორი სანაშენო მკვე ცხენი და წამოეყვანათ დ. სუჯუნისაკენ. ჯერ კიდევ სუჯუნის ვერ მოაწიეს, შემოათენდათ და არ იციან, სად წავიდნენ, მაგრამ ვითამ აქ არაფერი ამბავიაო და გამოსწიეს პირდაპირ სუჯუნისაკენ, მაგრამ რადგან

მოგზაურობა, და სხვა და სხვა მეცნიერებისა და საგნების სწავლას სრულებით ვერ დაუღო გული. მამას ჰსურდა, რომ იმის ვაჟი ან ადვოკატობისათვის და ან სასულიერო წოდებისათვის მომზადებულიყო; პატარა ბარიბაღლი კი მოგზაურობისა, სხვა და სხვა შემთხვევებისა და დაუდგარ, მოუსვენარ სიცოცხლისთვის იყო გაჩენილი; იმის ცოცხალი, ალით ანთებული ბუნება მშვიდობიანს, წყნარს შრომას და სიცოცხლეს ვერ ითმენდა.

ის განეწიეს მატროსად ერთს სავაჭრო ხომალდზე და რამდენსამე ხანში თითქმის ყველა ღედა-მიწის შუა ზღვის ნავსადგური ქალაქები შემოიარა.
 (გაგრძელება)
 უფ. ბიბიძე

ყოველმა მეგრელმა იცის, რომ, ქუჩის რიდი თუარა, მაკე ცხენზე სხვა კაცი არას ღროს არ შეგდებ, ამის გამო როცა შეხვდეთ გზაზედ უარი მეგრელი, დაუკრეს თავი ჩვეულებრივ და დაუწყეს ლაპარაკი; მაგრამ შემდეგ ისე მოაპხებრეს, ხანჯალში ხელი მოკიდეს და კიდევაც მოხანეს. ამის შემდეგ განუცხადეს, რომ გაშვება არ შეიძლება, რადგანაც იგინი ქურდები არიან. ქურდებს სუჯუნის პოლიციის პრისტავთან წამოიყვანა დაუპირეს და იგინიც თანხმა გახდნენ. დამკერლები ცხენებზე შებრძანდნენ და ქურდები კი ფეხით წამოიყვანეს. ბზახე დიდი ტყე იყო, ქურდებმა უთხრეს ერთმანეთს: ჩვენ გავიქცეთ ამ ტყეში და ეგენი ვერ გამოგვეკიდებიან. მართლა მოქუსლეს. დამკერლები უცქეროდნენ, თითქო ებრალებათ, რომ საწყალობა ქურდებმა ხის გამხმარი ტოტით თვალი არ გაიფუქონო. ცხენები და ნაცარცი უფ. სუჯუნის პოლიციის პრისტავს წარუდგინეს, რომელმაც კანონისამებრ სულ წარუდგინა საძიებლათ.

მეორე უფრო საყურადღებო ქურდობა მოხდა მეორე ღამეს. მართ თუ ორ უმღერთო კაცს ახალ-სენაკის ახლოს მდ. ტეხურის მარჯვენა მხრით რკინის გზის რელსებზედ სივანით გაუღვიათ ორი თუ სამი ხე, იმ ახრით, რომ მაშინა გადაეგდოთ რელსებიდგან. შიგ მგდოპი კაცები დაეხრათ და ამასთან ეშოვნათ რამე. მაშინა მისდგომია ამ ხეებს და წასელა გასჭარებია; ბოლოს შექნილა ჩვეულებრივი მაშინას სტენა, იქ ახლო მყოფი გზის უფროსი და ყარაულები თავის სადგომებიდგან გამოცვინულან და მაშინასაკენ გაქცეულან. ამ დროს ეს ავაზაკი კაცი შესულა გზის ყარაულის სახლში და რაც რამ ყოფილა სულ წაუღია. ამან ხე იმ საათშივე სტენის ზედა-მხედველმა სენაკის მაზრის მმართველს მოახანა და მან იმ წამსვე ქურდების მოსაძებნათ გზაზეა უფ. ბ. მათარაძე, რომელმაც დიდის ცდის შემდეგ აღმოაჩინა იმ ღამესვე ავაზაკი და უფრდის ნაჩაღნიკს წარუდგინა. ეს კაცი ეხლა სატუალაშა და საქმის გარემოებაზე გამოძიება დანიშნული.

მესამედ, 30 იანვარს ურიების სალოცავში შევიდა ვიღაცა ფანჯრიდგან და რამოდენიმე მანეთის საღირალი ნივთები წაიღეს. ამ უკანასკნელ დროს სუჯუნას მდგომური ურიები ძალიან შეაფრთხეს მეგრელებმა... სახელად და ქებად მიჩნიათ ამ კაცებს ურიების შეწუხება.

მეოთხე ქურდობაზედაც მინდობა ორიოდ სიტყვა მეთქვა, მაგრამ ამგვარი ქურდობა ახალი გამოგონებება ჩვენშია ამის გამო იმაზე ცალკე უამბობ მკითხველებს.

ანთიმოზი

ცოდვილს შეილსა, როგორც ეძახიან ქართველები. მაშინ იქ მყოფნი ულოცამენ შემდეგი სიტყვებით:

„მოგვიღაცამს თქვენი მშვიდობით განთავისუფლებ; მადლობა ღმერთსა, რახან შენ მშვიდობით გადაჩინი ძალს ნუ იწუხებ, ღმერთის გაჩენილია და ღმერთი დაარჩინეს.“

ეს სიტყვები ცხადდ გვიმტკიცებენ—თუ როგორ სამწუხაროა კალი მშობლებისთვის. ჩვენი მშობლები ქალს უცქერიან ისე, როგორც იჯახიდგან წამ ელელს და ოჯახის დამლუპელს; ამიტომ მშობლები კლილობენ, რომ როგორმე ჩქარა და იათათ თავიდან მოიშორონ კალი: შესრულდება იმათი ქალი ცაქეტის წლისა თუ არა, მაშინვე საჭროს აპოვიან და მიჩენებენ, არ დაეცენ: შეუძლიან იმათ ქალს ქმარ-შვილობის მოვალეობის აღსრულება თუ არა; ოღონდ კი მღვდელმა კანონის წესით ჯვარი დასწეროს.

ამ დროს უმანკო ქალმა არ იცის—თუ რა არის ქმარი და რა მოვალეობა ადევს ქმრისა და შეილებისა. ის უფერულათ და უზრუნველათ მშობლების ბრძანებით მისდევს უცხო კაცს.

მიეცემა შეილი; არ იცის როგორ მოუაროს; ბევრჯელ მშვიერს დაგდება, ბევრჯელ ხელიდგან დაუარდება, ბევრნი აკეანშიაც ამოახრჩობენ ხოლმე თავიანთ უგუნურებისა გამო.

შემდეგ, როცა ქალი იზრდება და ქუაზედ მოდის, მაშინ გრძობს, რომ იმას არა ჰყავს ისეთი მეგობარი, როგორიც თითონ ჰსურს; ხშირათ უხდებათ უკმაყოფილება, ქალი სწყევლის და აგინებს მშობლებს, მაგრამ რაღას უშველის? სიკვდილის მეტი რა გჰყრის იმათ, მათზედ აღსრულდა საიდუმლო ქორწინება და მადლი ღვთისა გადმოვიდა....

რო ზემოხსენებული ნამდვილი ქეშმარიტებაა, მე მოგახსენებთ რამდენს მე მაგალითს, რომლებმაც გაბებდენეს ამ მკირე შენიშვნის დაწერა.

მცდა ცხრა იანვარს მე მომიხდა შეველა ჩემი ნაცნობის ქალის სახლში, სადაც მაჩვენეს ცამეტი წლის პატარა ქალი, რომელიც ტანად იყო ექვსი წლის ქალის ტოლა. როდესაც მითხრეს, რომ ის იყო დანიშნულია და ჯვარიც მალე უნდა დაეწერათ, მე განცვიფრებული არ ვერწმუნებოდი—თუ ის იქნებოდა ცამეტის წლისა; მაგრამ მისმა დედამ ნამდვილათ დამარწმუნა. მაინც კიდევ მაკვირვებდა იმ ქალის ემაწვილური ლაპარაკი და ქცევა.

თქვენ წარმოიდგინეთ, როგორი უნდა იყეს ამისი შეილი! ბევრი ველაპარაკე მის დედას თუ რა სადაგლობას სჩადიან, რომ უსუარ ბავშვებს უდროვით ათხოვენ, რომელითაც სიცოცხლე უმოკლებენ და ხდებაან მიზეზნი მრავალი უბედურობისა.

ეს კიდევ არაფერი: ჩვენს სოფელში ერთმა გლეხმა ითხოვა ცამეტის წლის ქალი, როდესაც ქალი, მოი-

ყვანეს შინ, მოაგონდა დედა, ამოუჯდა გული, დაიწყო ტირილი და დედის მოკითხვა.

მრამა ორმოცდა ათის წლის ახუნაურმა ითხოვა თორმეტი წლის ახუნაურის ქალი,—ეს ხომ სრულიად არ მიჰკარებია ქმარს.

თფილისში ერთმა აფიცრმა შეერთო ერთი ახალგაზდა ქალი—და ფიქრობდა: „ეს ქალი ეხლა პატარაა, ჩემ ქუაზე გაეხდო;“ მაგრამ ქალი, როდესაც ქუაში ჩვირდა, სხვა ამოირჩია მასწავლებელად....

ახლა თქვენ წარმოიდგინეთ—თუ როგორ აღზრდიან ამისთანა დედები შეილებს; ამისთვის წარმოვიდგინთ რამდენსამე მიწუშს მათი ცხოვრებიდგან:

მართ სოფელში თოთხმეტი წლის ქალს მიეცა შეილი; ერთ ღამეს ემაწვილს წინა არტახი აეხსნა და აკენიდგან გადმოვიდა; ემაწვილმა ბევრი იტირა, დედას ეხარებოდა ლოგინიდან ადგომა და აკეანს ფეხით დაუწყო დარწობა. ემაწვილი აკეანმა ქვეშ ამოიდო და ტირილს უფრო მოუმატა, მაგრამ დედამ ყური არ ათხოვა და ამნაირად ემაწვილი მოკვდა.

იმავე სოფელში ერთმა პატარა დედამ ემაწვილი კალთაში გამოიხვია და სამშობლოში მიდიოდა; როცა მივიდა, ნახა, რომ ემაწვილი დამხრჩვალყო.

აი, ესეთი უბედურება ხშირათ ეწვეათ სოლმე ემაწვილებს უგუნური დედების წყალობით.

ანა სხედაძე

იანვრის 31-ს, 1875 წ.

რუსეთი

რუსეთის საქალაქო გამგეობას თავის უკანაქენლს სხდომაში გადაუწყვეტა, რომ ქალაქის მოთავეს, რომელსაც დღემდე წელიწადში 12,000 მანეთი ეძლეოდა ჯამაგირი, დღეს შემდეგ მხოლოდ 7,000 მან. უნდა მიეცესო.

ამას გარდა კრებას ამავე სხდომაში გადაუწყვეტა, რომ ჩვენი ქალაქის სახალხო შკოლებსათვის წელიწადში 50,000 მანეთი დაენიშნათო (დღემდე კი ქალაქი ამ საგნისთვის ყოველ წელიწადს 40,000 მანეთს სწირავდა).

მართს პეტერბურლის გაზეთში იწერებია, რომ მხედრის არხის ფაბრიკის პატრონებსა და მუშებს შუა განხეთქილება მომხდარაო. ამბობენ, რომ უმთავრესი მიზეზი ამისა ის გარემოება არის თურმე, რომ ფაბრიკის პატრონი ცოტა ჯამაგირს აძლევს იმათ და ძალიან სასტიკად ეპყრობა, ამ ფაბრიკაზე, ზემოხსენებული გაზეთის სიტყვით, ათას ექვსასი მუშა კაცი, ქალი და ემაწვილი მუშობს.

პოლტავის გუბერნიის ერთს სოფელს თავის საზოგადო კრებაში განჩინება დაუდგენია, რომ ჩვენი სოფლის ყველა გლეხები ეალდებულნი

ვართ, შეილები გაეგზავნათ შკოლაში და წერა-კითხვა შეაწავლეთო.

ბავეთი „ხმა“ გეცნობებს, რომ რიხანის ადრენდელი ლუბერნატორი სენატის პირველ დეპარტამენტს სამართალში მიუცია. ამ გადადგარ ლუბერნატორს ერთი მწყემსის მოკვლას აბრალებენ; ერთხელ ნადირობის დროს ისეთ ნაირად სცემა თურმე ამ მწყემსს, რომ ის მოკვდა და მერე მკედარი თავის კაცებს ჩუმათ სადაც დაამარხებინა.

რუსო ქვეყნები

საშრანბეთი. ახლად მოსული სამზღვარ გარეთისა და რუსული გაზეთები დაწერილებით გვაძლევენ მერსალის ნაციონალური პრების იმ სხდომების ანგარიშსა, რომელზედაც ზოგიერთს კონსტიტუციურ კანონებზე და განსაკუთრებით სენატის წევრთა არჩევანზე ყოფილა მოლაპარაკება.

პასკალ ღვიპრას წინადადების შემდეგ, რომლის ძალითაც სენატის წევრიც იმ წესითვე უნდა იყენენ არჩეულნი, როგორც ნაციონალური პრების დეპუტატებიო) მეორე დღეს მმართველობას გამოუცხადებია პრებაში, რომ რადგანაც ამგვარი კანონის მიღება საფრანგეთის კონსტიტუციურ ინტერესებს ავნებს, ამის გამო მმართველობა თანახმა არ არის იმათ, მიღებაზედაო. ამის შემდეგ ორს თუ სამს ახალს წინადადებაზე ყოფილა მოლაპარაკება; მაგრამ სულ ბოლოს პრებას, ხმის უმეტესობით, უარ-უყვია მთელი კანონის პროექტი სენატის თაობაზე.

რესპუბლიკური პარტიის წევრს, დეპუტატს ბრისსონს, იმ წამსვე პრებაში ახალი წინადადება შეუტანია. რომ, რადგანაც არა ერთი მაგალითი გვიმტკიცებს, რომ კონსტიტუციური კანონების დადგენა არ შეგვიძლია, დაფიშალნეთო და საფრანგეთმა ახალი პრება ამოაჩიოსო. ბრისსონს გარდა, ამ საგნის თაობაზე მამბეტასაც ძლიერ ცხარე სიტყვა უთქვამს და თავის ჩვეულებრივის მტერ-მეტყველობით უმტკიცებდა პალატას, რომ მთელი საფრანგეთი ჩვენგან განთავისუფლებას თხოულობს, ყველა ცხადათ ხედავა, რომ ჩვენ არავითარი მკვიდრი საქმის დადგენა არ ძალ-გვიძიაო. მაგრამ პრებას, 673 ხმადამ 407 ხმის უმეტესობით, ერთხელ კიდევ უარი უთქვამს ამ წინადადებაზე.

გაზეთებში იწერებია, რომ პარიზის ბულვარებზე იმ დღეს დიდი მოძრობა ყოფილა და თვითონ პრებაში საშინელი ხმაურობა და აყალ-მაყალი.

ახლა ორ დეპუტატს, მადინ ქტონსა და პოტრენს კიდევ ახალი პროექტი შეუტანიათ სენატის წევრების არჩევის თაობაზე და უცდიან—თუ ჯერ კამისია და მერე თვით ნაციონალური პრება რა გადაწყვეტილებას მიიღებს.

მსპანიი. თვის ნებით გადამდგარი მსპანიის რესპუბლიკის უკანასკნელი პრეზიდენტი მარშალი სერ-რანო და ნაშინისტრალი სავასტა, როგორც სამზღვარ გარეთის გაზენებში სწერენ, მანიჭესტის გამოცხადებას აპირებენ თურმე, რომლითაც მსურთ მსპანიის ხალხს ურჩიონ, რომ ღონ-პლფონსის ეხლანდელს მმართველობას დაემორჩილონ, რადგან კონსტიტუციური მონარხია უფრო შეფერვება მსპანიას, ვიდრე რესპუბლიკური მმართველობა.

თუ რა გვარ თავისუფლებას უნდა მოელოდეს მსპანიის ხალხი ამ ღონ-პლფონსის მმართველობისაგან, სხვათა შორის, ის გარემოება გვიმტკიცებს, სწერენ ერთს გზეთში, რომ ავიდა თუ არა ტახტზე, იმ წამსვე კლერიკალებმა თვალები გამოკვიტეს, ხელახლად გაბატონების იმედი მიეცათ და რომის პაპა მოლოცვა გამოუგზავნია.

არც ერთს უბედურებას არ მოუტანია მსპანიის ხალხისთვის იმდენი ვნება, რამდენიც იეზუიტებმა მოუტანა და ახლა, ღონ-პლფონსის ხელში, როგორც სჩანს, ამათი მფლობელობა განახლდება.

იტალია. იტალიის მუშებს ბარიბალდისთვის დებუტატი გაუგზავნიათ და დიდს ბანკეტზე დაუპატიჟნიათ, რომელსაც საკუთრივ იმისთვის მმართველენ თურმე. მაგრამ ბარიბალდის უფროსს ვაჟს—მენნოტის—დებუტატისათვის გამოუცხადებია, რომ, საუბედუროთ მამა ჩემი ავთამყოფობისა და სისუსტის გამო ამ ბანკეტზე ვერ დავსწრება.

საბაასო

დ რ მ ი ბ ა № 32-15 შენიშვნა-ჯედ

უფ. რედაქტორო! თქვენის გვზე-ისის ზე-15 №-ში წავიკითხეთ მუთაისის სასულიერო საწავლებლის საქმეების ცუდად წაყვანასა და მდგომარეობაზე. უპოჩილესად გთხოვთ, მისცეთ ადგილი ქვემოთყვანილ სიტყვებს, რომელიც იმ შენიშვნას შეეხება.

ხსენებულს სასწავლებელში რომ ყოფილიყო ზედამხედველად იპირი და არა აპირი, თუმცა სრულიად უნიკოც, გარწმუნებთ, არაფერი არა იტქმოდარა, მართლაც რომ სასწავლებლის საქმე წამხდარიყოს. მაგრამ ეხლა რომ ზედამხედველად აქ არის ქართველი, ნიჭიერი და ყოვლად პატიოსანი, ამისთვის ყოველის მხრივ ზოგიერთნი სცილობენ წაუხდინონ სახელი და, თავიანთ ფიქრით, კიდევაც გაიცილონ *).

სირცხვილა მათთვის, რომ ამნაირ მანქანებით თქვენცა და საზოგადოებასაც ატყუებენ. ღვევრწმუნეთ—ეხლანდელი ზედამხედველი რომ საიმედო არ ყოფილიყო და სასწავლებლის საქმე ცუდად წაყვანა, ერთს დღესაც არ მოუთმინდა აქაური მთავრობა და კიდევაც დაითხოვდა.

ჩვენი სასწავლებლის საქმე თუ წინანდელზედ უკეთ არა, ნაკლებ არ მიდის ახლა და სრული იმედოცაა, რომ ამისთანა ზედამხედველის და მასწავლებლების ხელში, რომელნიც დღეს არიან, სასარგებლო და საქმე-ბარი სასწავლებელი დ რჩება.

მ. ბ.

ნარევი

ლეიპციგის წიგნების გამომცემელთ ისეთი წიგნის დაბეჭდვა განუზრახ ვთ, რომელშიც ყველა გზაჩილი გერმანიელების ცხოვრების აღწერა (ბიოგრაფია) იქნება. შეეღვასა კი თვის სამშობლოსთვის რიგე სარგებლობა მოუტანია ან მეცნიერებას მხრით, ან პოლიტიკურს და ან მწიგნობრობის, ყველა იქნება ამ წიგნში მოხსენებული, ყველასი ბიოგრაფია დაწერილებით იქნება აწერილი.

შალაქის გამგობისა და ნაციონალურ ძრების გადაწყვეტილებით, პარიჟმა 220 მილიონი ფრანკის (თითქმის 65 მილიონი მანეთის) სესხის აღება მოინდომა, იმ პირობით რომ ქალაქი მსესხებელს წელიწადში

*) თუმცა მუთაისის სასულიერო სასწავლებლის ზედამხედველის წინამდგე არაფერი არა გეჭვს სათქმელი, მაგრამ არ შეგიძლია უფ. მ. ბ.—ს დავეთანხმეთ იმაზე, რომ ზოგიერთებისგან იმის ზედამხედველობაზე უკმაყოფილების გამოცხადება მხოლოდ ის იყოს, რომ ის იმერელი არ არის რედ.

4 1/2 სარგებელს მისცემდა. შეეღვან, საცა კი ხელის მოწერა მიიღებოდა აუარებელი ხალხი იყო თურმე და მოუთმინებლად ელოდნენ თავის რიგს, რომ მალე ხელი მოეწერათო. ზაზეთებში სწერენ, რომ იმდღესვე რა დღესაც ხელის-მოწერა დაიწყო, პარიჟს ორმოცი იმდენი სესხი შეაძლიეს, რამდენის აღებაც მსურდა.

* *

მთი რომის გზეთში იწერებინ, რომ ერთს იქაური გაზეთის რედაქტორი უფ. სანციონო ვილსაც ღამე ხანჯლით მოუკლავს. ამბობენო, რომ ამის მიზეზი ის გარემოება ყოფილა, რომ ეს პატივცემული რედაქტორი ზოგიერთს ხალხის შემავიწროებლებზე ძალიან მეკებ და სასტიკ სტატიებსა სწერდა და იმათ მოქმედებას აშკარად საქვეწმოდ აცხადებდა.

* *

პეტერბურღში ერთი ქალი ადვოკატად გამოსულა. ამ ქალს ერთს მომრიგებელ მოსამართლესთან დაუტევეს ვიღაც სისხლის სამართლის საქმეში გარეული დამნაშავე და, როგორც ამბობენ, ძალიან მარჯვეთ უღაპარაქნია და კანონების ცოდნაც გამოუჩენია.

საქაზრო

ქვეყანის სამხედრო მზრის ინჟინერის სამმართველო გამოიხმობს მსურველებს, რათა იქსოზონ იჯარით აღება, თერგის მზრაში, შატოს ციხეში ზოგიერთი ყაზარმების გადაკეთება და რემონტი.

ამ საქმისთვის—9,801 მანეთია დანიშნული.

შაქრობა იქნება თფილისში ინჟინერის სამმართველოში ამ წლის 24 თებერვალს, უფრო დწერილებითი პირობების შეტყობა იქვე შეიძლება.

ქვეყანის სამხედრო მზრის ინჟინერის სამმართველო გამოიხმობს მსურველებს რათა იქსოზონ იჯარით შემდეგი მუშაობა მოზდვიჟენსკში: დიდი ნაოზახტის გადაკეთება. 78 ნევაგინის პოლკისათვის აშენება: ქვეთკირის სამლოცველოსი, ცეხიუხი ლაზარეთთან, ქვეთკირის სარდაფისა და აგრეთვე ქვეთკირის სამრეცხველოსი, —სულ 12,570 მანეთისა და 55 კაპიკისა.

შაქრობა იქნება თფილისში, ინჟინერის სამმართველოში ამ წლის თებერვლის 27-ს.

ქვეყანის სამხედრო მზრის ინჟინერის სამმართველო გამოიხმობს მსურველთა, რათა იჯარით იქსოზონ შემდეგი მუშაობა ბუნიბში, ღელესტნის მზრაში: ქვეთკირის კოშ-

კის აშენება ძარა-კოსის მდინარის მარჯვენა ნაპირზე, რომლისთვისაც 16,457 მანეთია დანიშნული; შვიდი კლერიკოსისათვის ამავე ცოხეში—2,388 მანეთისა, სულ 18,845 მანეთისა.

შაქრობა იქნება თფილისში, საინჟინერო სამმართველოში, ამ თებერვლის 28-ს.

ქვეყანის სამხედრო მზრის ინჟინერის სამმართველო გამოიხმობს მსურველთა, რათა იჯარით იქსოზონ შემდეგი მუშაობა თფილისში ყაზარმების რემონტისა, რომლისთვის დანიშნულია 7,481 მან. და 54 კაპ.

შაქრობა იქნება თფილისში, ინჟინერის სამმართველოში ამ თებერვლის 18-ს.

განცხადება

ნიკოლოზ დიმიტრის ძე პიშიანი

თანაშემწე ნ. ფიცი გეჭილისა.

3 ქალღების ახალი წ. სის ძლით და თფილისის სამოხამართლო პალატისაგან და აგრეთვე თფილისისა და მუთაისის ოლქის სასამართლოებისაგან მღებულის ნება დართვით აწარმოებებს და დაიცვამს სამოქალაქო და სისხლის სამართლის საქმეებს თფილისის სამოსამართლო პალატაში, თფილისის ოლქის სასამართლოში და თფილისის მომრიგებელ მაჯულებთან. მარღა ამისა, თანახმა არის თფილისის გარეთაც აწარმოოს და დაიცვას საქმეები მუთაისის ოლქის სასამართლოში და მომრიგებელ მაჯულებთან როგორც თვით მუთაისში, აგრეთვე თფილისისა და მუთაისის გუბერნიების უბეღებში.

აგრეთვე მიიღებს შედგენას საძაგებო არზებისას, აველაციის და კასაციის საჩივრებისას და სხვათა სასამართლოში შესატანი ქალღლებისას და აგრეთვე სხვა და სხვა პარობათა და კანტრაქტების შედგენას.

თფილისი, პრინალის ქუჩა, შელონოვისა (ანუ ბუჭყევის) სახლებში. დლით თერთმეტ საათამდინ.

სალმითი—ხუთი საათიდ მ შვიდ საათამდინ.

შოჩრით ანუ ტელეგრაფით უნდა მოიწერონ: Вь Тифлисъ, Николаю Кипиани.

რ. მ. ზ. ა.	დლო.	ხალამ.	II კ.	III კ.	ცეცხლის გაყვები	ფოშტა	ბირჟა	მან.	კაპ.	მაზანდა	მან.	კაპ.
თფილისი	8 18	8 17	7 68	38	ა) ფოთილამ:	ა) თფილისი დამ:	პეტერბურგი, 7 თებერვ.			თფილისი, 12 თებერვ.		
მცხეთა	9 18	10	7 68	38	მდესისკენ—ხუთშაბ. საღ 6 საათ	სამზღვარ გარეთ, მუთაისს, რუსეთს	ერთი მანეთი ღირს:			პური შორაგალის ფთ.	1 10	
ბორი	11 39	1 43	2 40	1 23	სტამბოლს—კვირაობით დილას.	—ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუღდ.	ლონდონში 3 3 1/2 პენსი.			ქერი ფუთი	60	
სურამი	1 52	4 30	3 92	2 18	ბ) სოხუმშილამ:	ოთხშ., მსურვეთს — პარასკ და	პარიჟში 3 5 1/4 სანტიმი.			ბამბა შრევისა, ფუთი	5 65	
ბეკათუბანი	3 45		4 42	2 46	ფოთს—ოთხშაბათს, ღამით.	ორშაბ. ბაქოს — ორშ. სამშაუ და	სკონტი(სარგებლისფასი)			—ამერიკისა, ფუთი.	6 60	
შვირილა	6 49		5 81	3 23	მდეს—პარასკევს, გაუფრებისას	შ.ბ. ტახტის — სამშ. და შაბ.	ბანკის ბილეთი 5%			მაშინტილი ბამბა ფთ.	8	
მუთაისი	7 55		6 75	3 75	ფოთილამ: I II III	თფილისისა და ფოთისკენ—ყო.	მოგებიანი(პირველხესხი)			მატუფი თუშური ფთ.	6 40	
სამტრედია	9 2		7 73	4 29	სოხუმამდი . 4 3 1	ვილ დღე, კვირას გარდა. მსურ-	მოგებიანი (მეორე ხესხი)			—თორაქამისა ფთ.	4	
ახ.-სენაკი	10		8 57	4 76	ქერჩამდი . 20 50 15 50 5	გეთს—ორშ. და პარასკ. ზუღდილს	გარაოს ფურცლები:			პბრეშში ნუხური გრ.	2 60	
ფოთი	11		9 75	5 42	ტაგანროგ. 34 27 8 60	—ოთხშაბ.	თფილ. სააზნ. ბანკისა.			ქონი, ფუთი.	4 40	
					მდესსამდი. 38 30 9 60		ხერსონის ბანკის (5 1/2)			ქანის სანთელი ფუთი.	5 60	
							მოსკოვის (5%)			სტეარინის სანთელი, ფ.	10 30	
										ხორცი ძროხისა, ღობ.	65	
										—ცხვრისა, ღობრია	75	
										სპირტი, ვედრო	7	
										შაქარი, კარგი ფუთი	8 60	
										—ფხვნილი ფუთი	7	
										ქავა გრგვლი ფუთი	19 50	
										შეთი ქუნჯუთისა ფთ.	7 50	
										მქრო 1/2, იმპერიალი	5 90	